

[Inger Stilling Pedersen]

Jeg vil også gerne komme ind på dette med, at vi i Danmark har nogle steder, man kan henvise til; der er et hjem for sukkersyge børn, der er behandlingshjem for epilepsipatienter og andre steder, hvor man har en stor viden og sagkundskab. Og så sidder man og vurderer: Jamen egentlig har vi jo ikke råd, for det koster mere at sende dem derhen. Hvis vi nu beholder dem i kommunen, og hvis vi nu kan nøjes med det eller det, så er det langt billigere. Og hvad bliver resultatet? Måske er det et barn, der lider af sukkersyge, og som kunne være rettet op og kunne få skolegang og en normal tilværelse, men ikke får det, fordi man måske ikke vurderer ud fra patienternes behov, men ud fra kommunens økonomi.

Det kan selvfølgelig også være vigtigt, for økonomien spiller en meget stor rolle, og man skal da ikke give en behandling, der er unødvendig, men hvad med at se det på lidt længere sigt? Hvordan går det de mennesker, som kunne have gavn af sådan en behandling?

Vi ved, at sygehusvæsenet ligger hos amterne, og jeg har i hvert fald diskuteret med nogle amter, om man skal bevare det i amterne. Skal der være mening i det, må det også være grænseoverskridende, for hvis ikke amterne selv kan finde ud af indbyrdes at aftale med hinanden f.eks. at bruge ledig kapacitet i et amt og flytte lidt omkring på det, så skaber man denne modvilje og disse ord, som lyder fra nogle om, at nu skal amterne nedlægges.

Det skal de måske også, hvis de ikke fungerer. Derfor er det op til amterne selv, om de vil bestå, de skal lære at tage mere hensyn til borgerne. Hvis man bor meget tæt på en amtsgrænse og man netop dér har ledig kapacitet, er det fuldstændig uforståeligt for en borger, hvis man ikke kan blive behandlet dér i stedet for at gå længe og vente. Så skal man virkelig prøve på at fremme sundheden, er det også vigtigt, at man får mulighed for at sætte ind med en tidlig behandling.

Ventelister kan ikke undgås helt, men de kan gøres korte, og jeg synes også, at man er kommet langt med at reducere ventelister, for det betyder jo reelt en besparelse. Jeg kendte en dame, som fik sin ryg opereret måske 2 år senere, end hun burde. Hun er i fuld arbejdsvigør i dag, tidligere skulle hun gå hjemme og have hjemmehjælp og kunne ikke klare tilværelsen. Det er bare et enkelt tilfælde. Der er masser af til-

fælde, hvor vi virkelig sparer penge ved at sætte ind så hurtigt som overhovedet muligt.

Så har man diskuteret meget længe: Hvad nu med dette lægevalg? Det er glædeligt, at vi sådan set alle er enige om, at familielægesystemet er godt. Jeg har familie i udlandet, også i vore nordiske nabolande, hvor de ikke har det system, og på mig virker det fuldstændig fremmed og mærkeligt, at man bare går hen til en tilfældig læge. Derfor skal vi værne om vort system, det er vi enige om.

Vi er også enige om, at man skal have en ret til at gå til den læge, man nu gerne vil. Det eneste problem, jeg ser i det, er: Jamen hvis jeg har været hos min læge og ikke er tilfreds og går hen og søger en anden og betaler for det – hvad nu hvis de to behandlinger kommer til at kollidere med hinanden? Hvis ikke man har pligt til at oplyse, hvilken medicin eller hvilken behandling man har fået, kunne det tænkes, at to slags medicin vil give en tredje bivirkning omkring det. Derfor synes jeg, at man må have en eller anden bestemmelse eller forordning – man kan jo ikke pålægge folk noget – hvor man henstiller til folk at være meget opmærksomme på dette problem.

Derfor vil jeg sige, at vi i udvalget nøje må se på hvert enkelt punkt og stille alle de relevante spørgsmål for at se, om vi kan få dette til at fungere noget bedre. Der kan tales for og imod, og der kan tales om økonomi, det er klart. Men det væsentlige med en sådan sundhedslov, hvis den skal leve op til sit renommé, er dog, at den virkelig fremmer sundheden. Det kan være, der skal andre elementer ind i den. Det kan også være, at der skal overføres mange flere penge til det forebyggende arbejde. Men hvis ikke amter og kommuner har nogen som helst forpligtelse ud over at lave denne plan og man så ellers tror, det kommer til at fungere, når de ikke har nogen forpligtelser til virkelig at sørge for, at der sker noget, kommer vi efter min mening ikke ét skridt videre, selv om det lyder smukt på papiret, at vi nu har smidt en hel masse love væk, og nu skal vi lave en ny lov, og nu skal den fungere.

Skal Kristeligt Folkeparti medvirke til det, er det væsentligt, at vi sikrer, at det forebyggende arbejde bliver meget højt prioriteret, at man ikke bliver sorteper, fordi man kommer til at bo i en kommune, hvor man ikke vil leve op til intentionerne, at man får mulighed for at blive